

Warszawa, 2006-10-

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

604/1101/O13/2006

Pan Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Józefa Łyczaka na 18. posiedzeniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 14 września 2006 r., w sprawie zwolnienia z zawodowej służby wojskowej Pana Krzysztofa Kaźmierczaka, proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Dowódca Pomorskiego Okręgu Wojskowego decyzją Nr 587/Kadr z dnia 26 listopada 2002 r. wypowiedział st. chor. szt. Krzysztofowi Kaźmierczakowi stosunek służbowy zawodowej służby wojskowej, co uzasadnił przeformowaniem Wojskowej Komendy Uzupełnień we Włocławku i likwidacją zajmowanego przez żołnierza stanowiska służbowego. Wypowiedzenie zostało dokonane w oparciu o obowiązujące wówczas przepisy, tj. art. 78 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. *o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych* (Dz. U. z 1997 Nr 10, poz. 55 ze zm.). Na podkreślenie zasługuje fakt, iż zainteresowany skorzystał z przysługujących mu uprawnień i wystąpił o skrócenie okresu wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej o osiem miesięcy. W wyniku tego uzyskał odszkodowanie w wysokości ośmiomiesięcznego uposażenia, niezależnie od innych świadczeń jakie otrzymał w związku ze zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej. W konsekwencji dowódca Pomorskiego Okręgu Wojskowego zwolnił go z zawodowej służby wojskowej z dniem 31 stycznia 2003 r.

St. chor. szt. rez. Krzysztof Kaźmierczak zakwestionował przedmiotową decyzję. Jednakże dowódca Wojsk Lądowych odmówił, decyzją Nr 415/Pers. z dnia 23 marca 2004 r., stwierdzenia jej nieważności. W wyniku czego zainteresowany złożył odwołanie do Ministra Obrony Narodowej, który po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego decyzją Nr 1760 uchylił w całości przedmiotową decyzję dowódcy Wojsk Lądowych. Stwierdzono w niej, że wypowiedzenie stosunku służbowego Nr 587/Kadr dokonane zostało z naruszeniem prawa, jednakże nie można stwierdzić jego nieważności, gdyż decyzja ta wywołała nieodwracalne skutki prawne. Nie można byłoby

zapropnować zainteresowanemu odpowiedniego stanowiska służbowego, stosownie do posiadanego przez niego stopnia wojskowego, kwalifikacji oraz specjalności wojskowej. W pouczeniu tej decyzji zawarto zapis o możliwości złożenia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego. St. chor. szt. rez. Krzysztof Kaźmierczak z przysługującego mu prawa nie skorzystał.

Zainteresowany wystąpił o przyznanie odszkodowania w kwocie 37 911,96 zł tytułem poniesionej szkody spowodowanej według niego niezgodnym z prawem zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej. Decyzją Ministra Obrony Narodowej Nr 284 z dnia 29 marca 2006 r. odmówiono mu przyznania odszkodowania, gdyż przeprowadzona analiza wykazała, iż w wyniku zwolnienia w dniu 31 stycznia 2003 r. oraz skrócenia okresu wypowiedzenia i otrzymania z tego tytułu odszkodowania, wysokość otrzymanych należności pieniężnych była wyższa od wysokości należności, które zainteresowany otrzymałby, gdyby zwolnienie z zawodowej służby wojskowej nastąpiło w dniu 31 sierpnia 2004 r. W związku z tym zwolnienie to nie spowodowało szkody, a tym samym nie zaistniała przesłanka z art. 160 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, uzasadniająca przyznanie odszkodowania.

Zaznaczyć należy także, że zwolnienie zainteresowanego umożliwiło mu zatrudnienie od dnia 1 lutego 2003 r. jako pracownika w Wojskowej Komendzie Uzupełnień w Toruniu, na stanowisku referenta.

Powyższą sprawę należy rozpatrywać w kontekście całości zwolnień żołnierzy dokonywanych w latach 2002-2004 w wyniku restrukturyzacji niektórych jednostek wojskowych i likwidacji stanowisk służbowych. Ustawa z dnia 25 maja 2001 r. *o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej* (Dz. U. Nr 76, poz. 804 ze zm.) w art. 3 nałożyła obowiązek zredukowania do końca 2003 r. liczebności Sił Zbrojnych RP do poziomu stu pięćdziesięciu tysięcy stanowisk etatowych żołnierzy, przy uwzględnieniu, że nie mniej niż 1/2 stanowisk ma być przeznaczona dla żołnierzy zawodowych, z czego nie więcej niż 1/3 – dla oficerów. Powyższy obowiązek został wykonany w oparciu o przepisy obowiązującej do dnia 30 czerwca 2004 r. ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. *o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych*, która w art. 78 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 określała przesłanki, jakie musiały zaistnieć, aby właściwy organ wojskowy mógł dokonać żołnierzowi zawodowemu wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej. Przepis ten stanowił, iż dokonanie wypowiedzenia stosunku służbowego przez właściwy organ wojskowy mogło nastąpić:

- 1) jeżeli jednostka wojskowa, w której żołnierz zawodowy pełnił zawodową służbę wojskową, podlegała rozformowaniu lub zmniejszył się jej stan etatowy, a brak było możliwości wyznaczenia go na inne stanowisko służbowe,
- 2) w przypadku likwidacji stanowiska służbowego i odmowy wyrażenia pisemnej zgody przez żołnierza zawodowego na wyznaczenie go na niższe stanowisko służbowe.

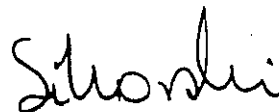
Powyższe przepisy wskazują, że celem ustawodawcy było ustanowienie podstawy prawnej do dokonywania wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej, w sytuacji podjętych decyzji o zmniejszeniu stanów etatowych jednostek wojskowych.

Na uwagę zasługuje okoliczność, iż zwalniani z zawodowej służby wojskowej żołnierze, otrzymali wszelkie należności pieniężne z tym związane, a aktualnie pobierają już emerytury wojskowe. Ponadto, przywołana wyżej ustawa o *przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*, w celu złagodzenia skutków związanych z restrukturyzacją Sił Zbrojnych RP, w art. 14 przewidziała możliwość, o czym była już mowa, skrócenia – do ośmiu miesięcy – okresu wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej oraz pobrania z tego tytułu jednorazowego odszkodowania, w wysokości jednomiesięcznego uposażenia wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, za każdy miesiąc skróconego okresu wypowiedzenia, niezależnie od wszystkich innych świadczeń finansowych, związanych ze zwolnieniem z wojska. Okres, za który wypłacone zostało jednorazowe odszkodowanie pieniężne, traktowany był jako równorzędny ze służbą wojskową.

Sprawa st. chor. szt. rez. Krzysztofa Kaźmierczaka, podnoszona przez Pana Senatora Józefa Łyczaka mieści się w przedstawionym wyżej kontekście uwarunkowań prawnych. Wobec powyższego, nie ma przesłanek, aby zmieniać podjęte wcześniej decyzje zarówno w sprawie jego zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, jak też roszczeń o przyznanie odszkodowania.

Przedstawiając powyższe wyjaśnienia mam nadzieję, że uzna je Pan Marszałek za wystarczające.

Z wyrazami szacunku i poważania

Radosław SIKORSKI

Do wiadomości:

Pan Szymon JAJKO

p.o. Dyrektora Departamentu Spraw Parlamentarnych
i Obsługi Rady do Spraw Uchodźców w KPRM